

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (S, V, DF, KF, RV, KRF og Anders Møller (UFG)) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* i udvalget (SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti stemmer imod lovforslaget, som vil betyde økonomiske forringelser for op mod 35.000 kontanthjælpsmodtagere. Dels vil ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp, blive frataget 500 kr. pr. person efter 6 måneder, og dels vil der blive lavet et ydelsesloft, som især rammer kontanthjælpsmodtagere med store bolig- og/eller forsørgelsesudgifter.

I alle tilfælde vil lovforslaget ramme præcist de grupper, som i forvejen ikke har for meget at rutte med. Konsekvensen for de berørte bliver et indtægtstab på mellem 300 og 1.300 kr., hvilket betyder, at de bliver sat ned på et levestandard og stykke under, hvad Forbrugerinformation betegner som »basislevestandard«. Det har ikke hold i virkeligheden at tro, at fattigdom forbedrer folks mulighed for at komme i ordinært arbejde, tværtimod. Det er bl.a. én af konklusionerne i den nyligt offentliggjorte rapport fra tre arbejdsmarkedsforskere på AUC.

Når beskæftigelsesministeren har fremhævet, at de lavere sats er ikke er »et moralsk ideologisk korstog«, er det rigtigt. Der er tale om et amoralisk, ideologisk korstog.

Som et forsvaret for de lavere sats for ægtepar på kontanthjælp fremhæves det, at der samtidig indføres et forhøjet beskæftigelsesfradrag på 28 kr. i timen, hvis den ene ægtefælle får arbejde. Men for det første er det tvivlsomt, hvor mange personer, der reelt får mulighed for at kompensere indtægtstab med arbejde. Beskæftigelsesministeriets eget bud er, at det kun vil dreje sig om ca. 2.000 ud af de 21.000 kontanthjælpsfamilier, der berøres af ydelsesnedsættelsen.

For det andet er det forhøjede beskæftigelsesfradrag nøje knyttet til de nedsatte ydelser. Det vil sige, at ægtepar på kontanthjælp ikke får glæ-

de af forhøjelsen, før de har været 6 måneder på kontanthjælp.

Det er SF's og Enhedslistens holdning, at ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp, reelt skal have mulighed for at komme ud af kontanthjælpsfælden, ved at reglerne om modregning af den ene ægtefælles arbejdsindkomst fjernes helt.

SF og Enhedslisten vender sig også imod indførelsen af sanktioner over for kontanthjælpsmodtagere ved første- og andengangs forseelser i aktiveringssystemet. Der er reelt tale om en udvidelse af kommunernes adgang til at trække i kontanthjælpen. Kommunerne har allerede i dag ifølge §§ 39 og 41 i lov om aktiv socialpolitik adgang til at fratage aktiverede kontanthjælpsmodtagere deres kontanthjælp helt eller delvis. Det er partiernes holdning, at kun afslag på passende, ordinært arbejde, som den arbejdsløse er i stand til at varetage, kan begrunde sanktioner.

Endelig bliver også kontanthjælpsmodtagere i individuel jobtræning stillet økonomisk ringere med lovforslaget. Dels ved fjernelsen af beskæftigelsestillægget på 11,50 kr. pr. arbejdstime og dels ved fjernelsen af den særlige aktiveringsgodtgørelse på op til 1.500 kr. om måneden. I forvejen er det en hån mod det arbejde, som mange kontanthjælpsmodtagere faktisk yder i individuel jobtræning, at de ikke får ordinær løn for deres arbejde. Med lovforslaget bliver dette endnu værre, idet de aktiverede intet får ud af deres arbejde, ud over kontanthjælpen.

Lovforslagets asociale indhold bliver tydeliggjort af de økonomiske konsekvenser. Kontanthjælpsmodtagerne kommer alt i alt til at miste mere end 500 mio. kr. som følge af nedsatte ydelser. Sammenholdt med at det af forligsteksten fremgår, at besparelserne i det offentlige skal bruges til skattelettelser, som primært kommer højtlønnede til gode, bliver lovforslagets asociale indhold endnu mere tydeligt.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.